LUTHERSK KIRKE

KIRKE-NYT for Den evangelisk-lutherske Frikirke i Danmark

Se Guds lam, som bærer verdens synder!

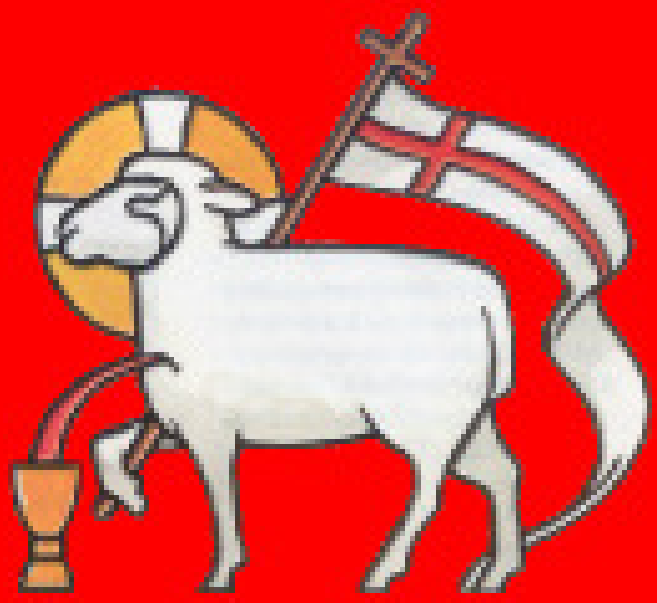

Hyrde og offerlam - side 2-3

Nadver og tjeneste - side 4-5

Nadver og kirketugt - side 12-13

Nr. 3-4 Marts-april 2006 Årgang 56

LUTHERSK KIRKE

KIRKE-NYT for
Den evangelisk-lutherske Frikirke i Danmark
Bladet udkommer 6-8 gange årligt.
Pris: 150 kr.; unge under udd. 70 kr.; udland 175 kr.

Redaktion
Vagn Lyrstrand (ansv)
Leif G Jensen
Jens Nex (grafik)

Ekspedition
Per Milgren
Postparken 58,2
2770 Kastrup

Abonnement
Søren R. Bech
Kløvertoften 20
7100 Vejle

Kasserer
Ulrik Bay Jensen
Røglevangen 17
Svogerslev
4000 Roskilde
Giro nr. 5497701

Sats og tryk
Redaktionen og Tolstrups Trykkeri

Forside
Efter Lutheran Witness 09/00

Hyrde og offerlam

„Jeg er den gode hyrde, og den gode hyrde sætter sit liv til for fårene“ siger Jesus. Det giver mig tryghed. Når Jesus taler om fårene, der prisgives af lejesvende og spredes for alle vinde, genkender jeg mig selv som et forvirret og usikkert lille menneske. Hvem er jeg? Hvor kommer jeg fra? Og hvor vil jeg ende mit liv?

Hvem er jeg?

I *skolens biologi-undervisning* bliver jeg bare til en tilfældig brik i den store udvikling. I *psykologien* oplever jeg ofte, at jeg bliver henvist til at finde min værdi og tryghed ved at søge ind i mig selv. *Filosofien* giver mig ingen anden sandhed end den, der synes sand for mig. Fra *politikere og økonomer* hører jeg, at lykken er at finde i fremgang og velstand. I *religionernes bud* oplever jeg igen at blive henvist til mig selv.

Jeg føler mig prisgivet og forvirret. Jeg skal jo også dø en dag. Hvor går jeg så hen? Og hvad gør jeg med min skyld og frygt? Jeg genkender mig selv som et lille får, prisgivet kræfter, der slet ikke bekymrer sig om mig og mit bedste. Jeg ved heller ikke selv mit eget bedste. Der er én, der engang har sagt, at menneskets hjerte er uroligt, indtil det finder hvile hos Gud. Og dér genkender jeg mig selv. Men hvordan finder jeg Gud?

Hvordan finder jeg Gud?

Her finder jeg stor hjælp i at høre Jesu ord: *Jeg er den gode hyrde. Den gode hyrde sætter sit liv til for fårene. Den, der er daglejer og ikke er hyrde og ikke selv ejer fårene, ser ulven komme og lader fårene i stikken og flygter, og ulven går på rov iblandt dem og jager dem fra hverandre; for han er daglejer og er ligeglad med fårene. Jeg er den gode hyrde. Jeg kender mine får, og mine får kender mig, ligesom Faderen kender mig, og jeg kender Faderen; og jeg sætter mit liv til for fårene. Jeg har også andre får, som ikke hører til denne fold; også dem skal jeg lede, og de skal høre min røst, og der skal blive én hjord, én hyrde* (Joh 10,11-16).

Jeg har læst teksten tit og vender ofte tilbage til den, når jeg bliver urolig og forvirret af alt det, jeg møder i hverdagen. Jeg ser mig selv som fåret, der hverken ved ud eller ind og ikke kan finde vejen til hvile hos Gud. Så hører jeg Jesus sige om sig selv: *Jeg er den gode hyrde.* Og jeg hører det, som om han siger: „Jeg er *din* gode hyrde! Og jeg kender *dig*, og *du* kender mig!“ Det lyder godt, men holder det?

Hvordan ved jeg, at det er sandt?

Er han virkelig min gode hyrde? Og kender jeg virkelig ham? Er det ikke bare romantik? Hvordan kan jeg vide, at Jesus virkelig giver mig hvile hos Gud som et barn hos sin Far? Der er jo også andre røster, som lover mig tryghed og evigt liv hos Gud? Da hører jeg Jesus sige: *Jeg sætter mit liv til for fårene.* Og jeg hører det, som om han siger: „Jeg sætter mit liv til for *dig*! Jeg ofrer mig for *dig*, hvor alle de andre røster stiller krav og efterlader dig ensom, forladt og prisgivet døden uden håb. Jeg sætter mit liv til for *dig*!“ I historien om Jesu lidelse ser jeg, at det ikke bare var store ord for Jesus. Han gik virkelig ind i døden. Han gjorde det, selv om han ikke behøvede. Han havde jo magten over døden, som han flere gange viste det ved at opvække døde til nyt liv.

Hvorfor ofrer hyrden sig?

Jeg tænker på kampen i Getsemane, hvor han overvinder fristelsen til at flygte og siger: „Rejs jer, lad os gå! Se, han som forråder mig er her!“ (Mark 14,42). Og jeg ser for mig, hvordan han sammen med apostlene møder fjenderne og siger: „Det er mig. Lad de andre gå!“ (Joh 18,8). Da ser jeg mig selv som en af dem og ham som den gode hyrde, der sætter livet til for mig. Så er der scenen på korset, hvor den ene medkorsfæstede siger til den anden: „Vi får kun løn som forskyldt, men han har intet ondt gjort!“ (Luk 23,41). Jeg ser mig selv i røverens sted. For også jeg bærer på synder og skyld overfor Gud. Jeg hører Jesu råb: „Min Gud, min Gud! Hvorfor har du forladt mig?“ (Matt 27,46). Og jeg må svare: *Min Jesus, du er såret for mine synder så, jeg burde havde båret den straf, som på dig lå; se hid, her står jeg arme, fortjente vredens ris, min Gud, dig dog forbarme, din nådes glimt mig vis!* (DS 168v3).

Korset er svaret

På korset ser jeg min gode hyrde, der sætter livet til for mig. I prædikenen hører jeg det forkyndt til mig: „I dag skal du være med mig i Paradis!“ (Luk 23,43). Og hans legeme og blod, som jeg får i nadveren, forvisser mig om, at jeg er hans, og han er min! Derfor er jeg tryg. Og jeg beder om, at mange andre også må høre hans røst, så de kan finde tryghed hos Jesus som deres hyrde og kende Gud som deres Fader!

Vagn Lyrstrand

Nadver og tjeneste

Et nyt prædikenhæfte til perioden for faste- og påsketiden er under udgivelse. Vi klipper fra en prædiken til Skærtorsdag over ***Johannesevangeliet 13,1-15.***

Vi behøver renselse og tilgivelse

Se, hvordan Jesus renser! Han tjener sine disciple. Han vasker deres fødder. Han giver dem brød og vin og siger: „Det er mit legeme og blod, som gives og udgydes for jer til syndernes forladelse." Han bruger vand og brød og vin. De midler har han givet os i kirkens to sakramenter: Dåben med vandet, og nadveren med brødet og vinen. Vandet renser og genføder. Brødet og vinen er hans legeme og blod. Og han står bag med sit ord. Hvis vi siger med Peter: „Nej, det skal du ikke gøre for mig", da må det skyldes uvidenhed. Jesus svarer: „Jo, det er nødvendigt. Også selv om du ikke fatter hvorfor. Det er nødvendigt." Og Peter gav sig ind under denne underlige dåb og tog imod. Hvis ikke Jesus renser os, har vi ingen fremtid og ingen frelse, men kun de planer, vi selv lægger. Judas viser os, hvad vore selviske planer og tanker kan føre med sig. Men se på de andre disciple, hvad fællesskab med Jesus betyder for vores fremtid.

Påskefestens lange perspektiv

Renselsen åbner vejen ud af slaveriet, som for israelitterne ved den første påskefest. Den åbner vejen ud af Egypten, vejen gennem Det røde Hav, vejen til det evige liv. Vi forstår ikke, hvordan det går til. Men det sker, når vi har lod og del i Jesus. Fællesskabet med ham er vores redning. Og fællesskabet opstår, når han renser os. I Egypten rensede han ved lammets blod på dørene. Disciplene blev renset ved vandet fra skålen og ved nadveren. Og i dag renser han ved dåben og ved nadveren og ved det ord, han taler til os. „I er rene på grund af det ord, jeg har talt til jer" siger han (Joh 15,4). Derfor ligger vejen nu åben. Det bliver påske hos os.

Jesus viser os hinanden

Da han nu havde vasket deres fødder og taget sin kjortel på og sat sig til bords igen, sagde han til dem: „Forstår I, hvad jeg har gjort mod jer? I kalder mig Mester og Herre, og med rette, for det er jeg. Når nu jeg, jeres Herre og Mester, har vasket jeres fødder, så skylder I også at vaske hinandens fødder. Jeg har givet jer et forbillede, for at I skal gøre, ligesom jeg har gjort mod jer."

Gå ikke hjem fra kirke uden at tage dette forbillede med. Tag det med og hæng det op. Tag det med og brug det. Det, Jesus har gjort for dig, er din styrke, når du skal leve sammen med dine nærmeste i familien og menigheden. Vi behøver at se hinanden i påskeperspektiv!

Vi kender jo hinanden på godt og ondt. Hvem af os tænker, at der kan ske noget nyt med os? „De er vel, som de plejer“ tænker vi om andre. Vi ved også godt om hinanden, hvis nogen har svigtet og ikke vist kærlighed, som de burde. Hvis opgave var det den aften, da vaskefadet skulle bruges og disciplenes fødder skulle vaskes? Peters? Johannes'? Judas'? Andreas'? Det har nok været en af dem, som stod for tur. Men Jesus tog turen. Og nu siger han: „Gør, som jeg har gjort. Det er et forbillede.“

Lad os leve i forbilledet

Jesus gav ikke disciplene en retfærdig rengøringsplan eller kærlighedsplan: først dig, så dig. Men han gav dem sig selv som forbillede. Kærligheden. For at de skulle gøre lige sådan mod hinanden. Forstod de det?

Han spørger direkte: *Forstår I, hvad jeg har gjort?* Vi hører ikke, at de svarer. Og det er måske meget godt. For dermed er spørgsmålet stadig åbent. Et åbent spørgsmål til os: *Forstår I, hvad jeg har gjort ved jer? Det var et forbillede jeg gav jer.*

Forbilledet er så tydeligt og klart midt i Jesu frelsende nåde mod os. Det viser os hinanden på en ny måde. I påskeperspektiv. Gemmer vi forbilledet væk, da gemmer vi også frelsen væk. Men når vi betragter det, ser vi først og fremmest et billede af vor Frelser; et billede, som hjælper os til at tage imod i tro, og dernæst et forbillede, som sætter os i gang.

Når Herren tilgiver og renser dig ved ordet, har du også et forbillede. Det giver dig mod til at tage fat. Rens hinanden! Tilgiv hinanden! Tjen hinanden! Når du næste gang overvejer, hvis tur det er til at gøre noget af det, ingen synes om at gøre - i familien og i menigheden - da vent ikke et sekund. Men kom de andre i forkøbet, som apostelen opfordrer: „Vær hinanden hengivne i broderkærlighed, kappes om at vise hinanden agtelse!“ (Rom 12,10).

Et fantastisk perspektiv

Tænk, hvis det gik sådan til i en menighed og i et hjem! Da ville ingen ældre sidde ensomme; ingen børn ville blive skubbet til side for at forældre kunne opleve sig selv; ingen ægtefælle ville få lov at slæbe hele læsset alene; og ingen bror og søster i menigheden ville mangle forståelse og trøst og hjælp mod synd og lidelse.

Der er uendeligt mange gode grunde til at bruge forbilledet. Den bedste grund er, at det er din Frelser, der giver dig det. *Amen.*

Leif G Jensen

Nadver og tvivl

Mel: Min sjæl, du Herren love

1. For tvivlen at afvise
du givet har dit nadverbord.
Dér lader du os spise
og drikke på dit klare ord.
Her mærker jeg i marv og ben,
at Gud er nu min ven.
Du giver mig at nyde
dit dyre kød og blod,
og ord du lader lyde,
som giver mig nyt mod.
Du lader mig indbyde:
„Kom, kom og tag den føde god!“

2. „Her er med nadverbrødet
det legem, jeg hengav for dig,
som har på korset bødet
for synden, du begik mod mig.
Med vinen, blodet jeg udgød,
betalingen, som flød,
da jeg på korset bunden
tog alle synder med.
Tag begge to med munden,
og tænk også dermed,
hvor god i hjertegrunden
din Frelser er, som for dig led!“

3. Min tanke mig bedrager,
og vantroen mig æde vil.
Så tvivlen i mig nager,
om nåden din for mig slår til?
Dit sind du bøjer til mig ned.
Din hånd mig tager ved.
Din nåde her du viser,
og giver mig din pant.
Den drikker jeg og spiser.
Jeg heri trøsten fandt
i tvivlens mange kriser:
At frelsen nu er min, er sandt.

4. Du Herre, vil os alle
- det mærker vi i sjæl og sind -
som faldt for fjenden, kalde
til din den gode hvile ind.
Ak, hjælp os, Herre, hjælp os til,
at se, at du er mild,
og til din bolig drage.
Giv lysten til dit bord,
giv ønsket om at smage
din nadver ved dit ord.
Så kan vi plads indtage
som fyrster i dit himmelkor.

Af Paul Gerhard 1667: Herr Jesu, meine Liebe.
Dansk 2005 ved Magnus Sørensen

Opstandelse og tilgivelse

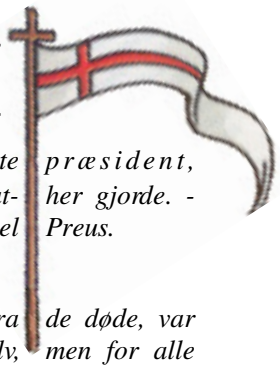

C.F.W. Walther, Den lutherske Kirke - Missourisynodens første præsident, skildrede jævnligt Jesus som vores stedfortræder ligesom Luther gjorde. - Vi gengiver fra bogen „Derfor er jeg lutheraner“ af Daniel Preus.

Kristi opstandelse - vores tilgivelse

I en prædiken siger *C.F.W. Walther: Da Jesus blev opvakt fra de døde, var han løst fra al synd, men da Kristus jo ikke døde for sig selv, men for alle mennesker, hvem var det så, der i virkeligheden blev sat fri? Hvem var det i virkeligheden, der blev tilgivet, da Jesus opstod fra de døde? Det var alle mennesker! Ligesom hele Israel triumferede, da David besejrede Goliath, sådan triumferede hele menneskeheden, da Jesus besejrede synd, død og helvede. Og sådan hører vi Paulus tale i andet brev til korintherne: „Vi har sluttet, at når én er død for alle, er de alle døde.” Videre i brevet til romerne: “Ligesom en enkelts fald førte til fordømmelse for alle mennesker, sådan er en enkelts retfærdige gerning også blevet til retfærdighed og liv for alle mennesker.”* [2 Kor 5,14; Rom 5,18] *Ligesom Kristi forbandelse var alle menneskers forbandelse, Kristi død alle menneskers død, Kristi straf alle menneskers straf, sådan er nu også Kristi liv hele menneskehedens liv, hans frifindelse hele menneskehedens frifindelse, hans retfærdiggørelse hele menneskehedens retfærdiggørelse, hans afløsning fra synden hele menneskehedens afløsning.*

Hvilket trøsterigt budskab!

Kristus har ikke alene taget alle vore synder og gjort dem til sine. Han har også givet os sin retfærdighed og gjort den til vores. *Luther* kaldte det for „det salige bytte”, som sker mellem Kristus og synderen. På grund af dette bytte har Kristus indtaget vores plads, og vi har nu vores plads over for Gud i Kristus.

Faderen ser med andre ord på sin Søn, som om han var alle syndere. Og Faderen ser på os syndere, som om vi var hans Søn. I bogen “Om et kristent menneskes frihed” sammenlignes Kristus med en brudgom og kirken med en skøge, som Kristus har gjort til sin brud. - *Luther* skriver:

Her ægter den rige og guddommelige brudgom, Kristus, denne fattige, slette skøge, forløser hende fra al hendes ondskab og ærer hende med al sin godhed. Hendes synder kan nu ikke ødelægge hende, da de er lagt på Kristus og opslugt af ham. Og hun har i Kristus, sin ægtemand, den retfærdighed, som hun kan rose sig af som sin egen, og som hun tillidsfuldt kan udstille ved siden af sine synder over for døden og helvedet og sige: ***Hvis jeg har syndet, så har Kristus, som jeg tror på, ikke syndet, og alt hans er mit, og alt mit er hans.***

Jeg tror - *i marts*

O* Læs en bodssalme hver onsdag i fastetiden!

1 O Joh 8,31-47: Om at høre og tilhøre
2 To Joh 8,48-59: Hvem tror du, du er?
3 F Joh 9,1-23: Verdens lys
4 L Joh 9,24-41: Så jog de ham ud
5 S 1. søndag i fasten 1 Mos 4,1-12; Jak 1,5-16; Luk 22,24-32: *Satan gjorde krav*
6 M 1 Mos 4,17-20: Hævn
7 Ti 1 Mos 5,1-32: Trøst
8 O *Salme 6: Ikke i din vrede*
9 To Joh 10,1-21: Den gode hyrde afvises
10 F Joh 10,22-42: Jeg og Faderen, vi er ét
11 L Joh 11,1-16: Den, du elsker, er syg
12 S 2. søndag i fasten 1 Mos 1,27-31; Jak 5,13-20; Mark 9,14-29: *Forbarm dig!*
13 M Joh 11,17-44: Ja, jeg tror!
14 Ti Joh 11,45-57: Mange kom nu til tro
15 **O*** *Salme 32: Du tilgav*
16 To Joh 12,1-11: Salvingen i Betania
17 F Joh 12,12-36: Frygt ikke!
18 L Joh 12,37-50: De troede ikke
19 S 3. søndag i fasten 2 Mos 32,7-10.30-32; Åb 2,1-7; Joh 8,42-5: *Udsendt af Faderen*
20 M 2 Mos 32,1-6: Afgud og nydelse
21 Ti Dom 10,1-18: Vi har syndet mod dig
22 **O*** *Salme 38: Ikke i din vrede*
23 To Dom 13,1-25: Samsons fødsel
24 F Dom 14,1-20: Herrens ånd greb ham
25 L Dom 15,1-20: Binde og overgive Samson
26 S Midfaste: 2 Mos 16,11-18; 2 Pet 1,3-11; Joh 6,24-37: *Jeg er livets brød*
27 M 2 Mos 16,19-36: Forordninger om manna
28 T Dom 16,1-22: Forladt af Herren
29 **O*** *Salme 51: Vær mig nådig*
30 To Dom 16,23-31: Samons død
31 F Dom 17,1-13: Falsk gudstjeneste

Månedsord:

Ja, Herre, jeg tror, at du er Kristus, Guds søn, ham, som kommer til verden.

Joh 11,27

Martha tror på Jesus i en situation, hvor hun har mistet sin kære bror, og hvor Jesus ikke havde levet op til hendes forventninger. Hvordan kan man bekende sin tro, når man har det svært?

Fordi kristen tro er ikke en tro på vore egne forestillinger og ønsker! At tro på Jesus Kristus er tillid til, at han er vores Herre og Frelser både i gode dage og i onde dage. Han er med os i døden.

Vi bliver alle ramt af død og undergang. Måske ikke i dag. Måske heller ikke i år. Ja, det kan endog være, at nogle af os ikke har mærket døden i adskillige år.

Da er tiden inde til, at vi benytter fastetiden til at tage med til Jerusalem. Dér får vi lov at mærke helt ind i vores samvittighed, hvordan Jesus selv bliver ramt af lidelse og sorg. Det hører med til at holde påskefest.

Kristne har i århundreder holdt faste 40 hverdage frem til påskedag. Fastetiden begynder i år den 8. marts.

Bibellæseplanen foreslår hver onsdag, at man læser en af de syv bodssalmer: Salme 6, 32, 38, 51, 102, 130 og 143. - Når vi læser disse salmer i lys af Jesu død og opstandelse for vore synder, mærker vi hans død og opstandelse helt ind i vores samvittighed. Og da tændes håbet på ny.

Martha fik hjælp til - gennem sin tro - at se ud over sin egen nød og lidelse: *Du er Kristus, Guds Søn, som kommer til verden.*

Et sonoffer - *i april*

1 L 1 Joh 1,1-10: Hans søns blod renser
2 S **Marias Bebudelse:** 1 Mos 18,1-15; 1 Kor 1,21-31; Luk 1,46-56: *Marias lovsang*
3 M 1 Joh 2,1-11: Vore synder - og verdens
4 Ti 1 Joh 2,12-29: Verden og antikrist
5 **O*** *Salme 102: Når han føler afmagt*
6 To 1 Joh 3,1-10: Se hvor stor en kærlighed
7 F 1 Joh 3,11-24: Indbyrdes kærlighed
8 L 1 Joh 4,1-21: Han elskede os først
9 S **Palmesøndag:** Zak 9,9-12; Fil 2,5-11; Joh 12,1-16: *Se, din konge kommer*
10 M 1 Joh 5,1-12: Ånden, vandet og blodet
11 Ti 1 Joh 5,13-21: Vogt jer for afguderne
12 **O*** *Salme 130: Fra det dybe*
13 To Skærtorsdag Sl 116; 1 Kor 10,15-17; Joh 13,1-15: *... så rejser Jesus sig*
14 F **Langfredag** Sl 22; Es52,13-53,12; Luk 23,26-49: *Frels dig selv og os!*
15 L Sl 143: Herre, hør min bøn
16 S **Påskedag** Sl 118,13-18; 1 Pet 1,3-9; Matt 28,1-8: *Frygt ikke!*
17 M **2. påskedag** Sl 16,5-11; 1 Kor 15,12-20; Joh 20,1-18: *Min Gud og jeres Gud*
18 Ti Joh 13,16-38: Forrædderi og fornægtelse
19 O Joh 14,1-14: Tro på Gud og tro på mig
20 To Joh 14,15-31: Den anden talsmand
21 F Joh 15,1-17: Det sande vintræ
22 L Joh 15,18-27: Talsmanden skal vidne
23 S **1 søndag e. påske** Es 43,10-12; 1 Pet 1,17-2,3; Joh 21,15-19: *Følg mig!*
24 M Joh 16,1-15: Overbevise verden
25 Ti Joh 16,16-33: Jeg skal se jer igen
26 O Joh 17,1-17: Dit ord er sandhed
27 To Joh 17,18-26: Fader, jeg vil
28 F Joh 18,1-27: Tilfangetagelsen
29 L Joh 18,28-40: Jesus for Pilatus
30 S **2 søndag e. påske:** Sl 23; Hebr 10,20-21; Joh 10,22-30: *Mine får hører min røst*

Månedsord:

Jesus Kristus er et sonoffer for vore synder, og ikke blot for vore, men for hele verdens synder.

1 Joh 2,2

Månedsverset tager os med ind i evangeliets centrum - og til verdens ende.

Først til evangeliets centrum.

Det er sonofferet, som Jesus Kristus har bragt for vore synder. For kristne, som har hørt det tusind gange, gør det ikke det store indtryk. Og for ikke-kristne lyder det sært, at ét retfærdigt menneske dør i stedet for dem, som er skyldige. Alligevel er netop dette budskab og denne begivenhed evangeliets og frelsens centrum.

Guds Søn er vores Frelser. Han blev menneske og levede helligt og retfærdigt efter Guds vilje - i barmhjertighed . På korset led han den straf, vi har fortjent, fordi vi har svigtet kærlighedens og barmhjertighedens bud.

„Hvis nogen synder, har vi en talsmand hos Faderen, Jesus Kristus, den retfærdige“ (1 Joh 2,1).

Dernæst til verdens ende

Vores blik vendes ud mod hele verden. Apostelen skriver jo, at Jesus er *et sonoffer for hele verdens synder.* Dette ord rækker ud i alle jordens afkroge. Det kalder ind i alle kulturer og religioner. Det forkynder på den ene side, at vi ikke kommer udenom død og straf. For hele verden er af lave og har sat sig op mod det, vi var skabt til. Men Guds Søn er et sonoffer for hele verdens synder. *Herre, lad forsoningens budskab bliver forkyndt også i april i år!*

Leif G Jensen

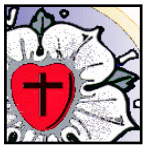

Frikirken og Indre Mission

I forbindelse med Den evang.-luth. Frikirkes 150-års jubilæum bragte Indre Missions Tidende 50/05 en præsentation og et interview med kirkens formand. - Vi klipper fra artiklens mere læremæssige afsnit under overskriften:

En luthersk frikirke har i 150 år værnet så stærkt om forkyndelse og sakramenter, at de ikke har nadverfællesskab med andre.

Sakramente og forkyndelse

Da den danske kirke ved grundloven i midten af 1800-tallet blev folkekirke, var den meget præget af rationalisme. Det var i den periode, Indre Mission og de andre vækkelsesbevægelser opstod.

„Når Grunnet ikke blev en del af vækkelsesbevægelserne inden for folkekirken, var det fordi han ikke turde løsrive sakramentforvaltningen fra missionsforkyndelsen“ forklarer Leif G. Jensen. „Det er menigheden og ikke biskopperne, der har kaldsretten. Derfor har menigheden også retten og pligten til at forvalte sakramenterne. Sakramentet er gyldigt i kraft af Guds ord. Men hvis præsten er vranglærende, skal han ikke have lov at forkynde Guds ord, og man skal heller ikke lade ham forvalte sakramenterne.“

Som en konsekvens af de mange vranglærende præster og manglen på kirketugt i folkekirken, mente Grunnet, at han måtte gå ud og danne en frikirke. Det er stadig sådan, at medlemmer af ELFK ikke har nadverfællesskab med folkekirken. „Den, som er medlem af frikirken og konfirmeret, er automatisk meldt til nadveren hos os. Men gæster ved gudstjenesten skal tilmelde sig til præsten, fordi nadveren både forener altergæsterne med Kristus og knytter dem sammen som menighed“ forklarer Leif G. Jensen.

Kirketugt

Leif G. Jensen understreger, at målet ikke er at skabe et rent alterbord, og han anerkender også den lutherske bekendelse, som siger, at sakramenterne gælder, selv om de forrettes af vantro. „Det er en stor trøst for både præsten og menigheden, at det ikke er præsten, der bærer sakramentet“ siger han og nævner, at både dåb og nadver er for syndere. Men der er ikke fri adgang til nadveren i ELFK. Leif G. Jensen forklarer det med, at præsten også har hyrdeansvar, når han uddeler nadveren. „Vi har kirketugt“ siger han. „Det betyder, at vi tager det alvorligt, at der er frelse og fortabelse. Lever et menneske i modstrid med Guds vilje, er det menighedens ansvar at hjælpe ved at pege på synden. Når kirketugten lykkes, vender den pågældende tilbage til menighedens fællesskab“ siger Leif G. Jensen med en antydning af, at det ikke lykkes hver gang.

„Det er svært, men det kan medføre stor velsignelse“ siger præsten og forklarer, at frikirkens praksis med kirketugt blandt andet har baggrund i Matt 18,15: „Hvis din broder forsynder sig, så...“ Han understreger, at kirketugten kun drejer sig om dem, der selv har givet sig ind under den, ved at melde sig ind i kirken. Han forklarer også, at det er noget, der foregår ved et menighedsmøde, da kirketugt i Bibelen ikke beskrives som en opgave for præsten alene.

En almindelig kirke i mission

Interviewet har mest handlet om det, der er specielt ved ELFK.

„Jeg forstår godt, hvorfor folk uden for vores kirke er specielt interesserede i det, der er særligt ved os. Men det er ikke det, der mest præger vores hverdag. Vores forkyndelse og vores vægtlægning på sakramenterne har vi på mange måder fælles med Indre Mission“ mener Leif G Jensen. Til slut fortæller han, at mission står centralt for Den evangelisk-lutherske Frikirke. Både den, som medlemmerne udøver i hverdagen, og den, de bærer med på ved at støtte ydre missions-projekter i samarbejde med søsterkirker i udlandet.

Et teoretisk spørgsmål

Kan et medlem i Den evang.-luth. Frikirke være leder i Indre Mission?

Det spørgsmål er aktuelt efter Hovedbestyrelsens (IMs) udredningsarbejde om forholdet mellem IM og evangelisk-lutherske frimenigheder og frikirker.

„Det spørgsmål er kun teoretisk“ mener landssekretær Peter Nord Hansen.

„Teoretisk set må svaret være ‘ja’. Men... jeg kan ikke forestille mig, at et medlem af Den evang.-luth. Frikirke vil søge at blive leder i IM. Alene af den grund, at IM vedkender sig at være et folkekirkeligt arbejde.

I sin festtale i forbindelse med jubilæet nævner Leif G Jensen, at der kan findes mange fornuftsmæssige argumenter for papirløst samliv, men kristne ved, hvad de skal. Derefter siger han, at argumenterne for at blive i folkekirken er tilsvarende fornuftsmæssige. Han fortsætter: „Men når vi lytter til den vejledning, Kristus og hans apostle giver os i Den hellige Skrift, falder alle de ellers fornuftige argumenter til jorden.“

For den, der har klare skriftord som begrundelse for at udtræde af folkekirken, vil det næppe være ønskeligt at blive leder i Indre Mission (mener altså IM’s landssekretær). IMT 50/2005

Nadver og kirketugt

Kirketugt og lukket nadver anses af mange for noget specielt for vores kirke. Men målt med bibelens og kirkehistoriens alen er det lige modsat manglende kirketugt og åben nadver, der er det specielle. Det viser den norske præst Jan Bygstad i et foredrag om „Kirkens enhed og grænser" i bogen „Overgivet til Herren" udg. LM's Højskoles Elevforening / Logos Media. - Bogen anbefales.

Kirke- og menighedstugt

Lad mig her først understrege én vigtig sag: Både i Det Nye Testamente og hos reformatorerne bliver det udtrykkeligt gjort klart, hvad der er kirketugtens hensigt. Det er ikke, at der skal være nogen form for politi i den kristne menighed, så troens folk skal gå omkring og vogte på og overvåge hinanden. Tværtimod ligger kirketugtens hensigt i omtanken for den enkeltes evige frelse, dvs den er givet for at redde den, som står i fare for at forlise sin sjæl.

Dette ser vi klart i 1 Kor 5, hvor en konkret kirketugtsag er til behandling: *Han skal, når I er forsamlet i vor Herres Jesu navn, og jeg er åndeligt til stede, med vor Herre Jesu kraft overgives til Satan, så det kødelige kan ødelægges, for at ånden kan frelses på Herrens dag* (5,4-5).

På samme måde tales der i Jakobs brev: *Mine brødre, hvis en af jer forvilder sig bort fra sandheden, og en anden får ham til at vende om, skal han vide, at den, der får en synder til at vende om fra den vildfarelse, han lever i, frelser hans sjæl fra døden og skjuler mange synder* (5,19-20).

I tillæg hertil har kirketugten også en anden hensigt: At værne menigheden. Dette siges også udtrykkeligt i 1 Kor 5,5: *Ved I ikke, at den mindste surdej gennemsyrer hele dejen?* Her tales der om at værne menigheden imod, hvad man kunne kalde en åndelig miljøkatastrofe, for der hvor synd tåles og godtages i den kristne menighed, vil hele menigheden efterhånden blive gennemsyret af denne ånd, som er i strid med Kristi Ånd.

Denne dobbelte hensigt - om muligt at redde enkeltpersoner fra fortabelse og at redde menigheden fra ødelæggelse - ligger bag...; derfor er bandlysningen [udelukkelse fra nadverbordet] blevet kaldt et nådemiddel.

Åben og lukket nadver

Luther siger det således i en af sine prædikener: *Dette gjorde Kristus: Han talte til hele folkeskaren, han prædikede for alle og enhver, ligesom apostlene senere gjorde. Således kunne alle høre, både troende og vantro. Vi skal gøre det samme. Men sakramenterne skal ikke kastes ud til hele folkeskaren. Her må jeg først vide, om evangeliet har gjort sin gerning, om han har grebet evangeliet og har troen.*

Sakramenterne skal altså ikke formidles på samme måde, som sædemanden spreder kornet uden at skelne imellem de forskellige typer jordbund (Matt 13,1ff). Sakramenterne hører den troende menighed til. Derfor hører der en prøvelse til - og vi skal mærke os, at artikel 24 i Den augsburgske bekendelse understreger dette: *Ingen får adgang, med mindre de forud er prøvet og udspurgt*.

De gamle lutherske dogmatikere siger udtrykkeligt, at *åben nadver ikke er tilladt.* Det åbne nadverbord er jo kirkehistorisk set en nyhed, for skikken er ikke mere end cirka 140 år gammel. I vores aktuelle kirkelige situation ser vi, at netop skikken med det åbne nadverbord bereder os de største vanskeligheder, dersom vi ønsker at fastholde en forvaltning, som er i overensstemmelse med Kristi indstiftelse og i tråd med nytestamentlig og reformatorisk skik.

Det handler om sjælesorg

En af årsagerne til, at der må reageres på denne måde overfor *åbenbar* synd, er, at dersom dette uforstyrret og upåtalt for lov at fortsætte, kompromitteres den kristne kirkes egenart. Evangeliets egenart finder vi jo netop i det, at Jesus døde for at frelse *fra synden*, ikke for at give tilladelse til fortsat at leve i den.

På denne måde definerer læretugten og kirketugten, hvad der er kirkens grænser, dvs her fortælles os, hvem der har del i evangeliet, og hvem der ikke har det, hvem der er indenfor og udenfor. Med kirketugten og læretugten siger den kristne menighed, hvad der skal til, for at et menneske kommer i Himlen. Med dette forkynder den kristne menighed i handling, at det er dem, der skal være sammen i Himlen, som også hører sammen på jorden.

Der hvor grænser nedbrydes, ødelægges også kirkens hellighed.

Jan Bygstad (ref. VL)

Augsburgske bekendelse §24: Om altergang

Folket vænnes til at gå til sakramentet samlet, for så vidt som de er egnede dertil. Også det øger ærbødigheden og ærefrygten for de offentlige ceremonier. *Ingen får nemlig adgang, med mindre de forud er prøvet og udspurgt.*

Mennesker påmindes også om sakramentets værdighed og rette brug, og om hvor megen trøst det bringer ængstede samvittigheder, for at de skal lære at tro på Gud og vente og søge alt godt fra Gud...

Augsburgske bekendelse §25: Om skriftemål

Skriftemålet er ikke afskaffet i vore menigheder. *Herrens legeme plejer nemlig ikke at rækkes til andre end dem, der forud er udspurgt og har fået afløsning.*

Mennesker belæres om at sætte afløsningen meget højt, for den er Guds stemme og forkyndes på Guds befaling...

Kirkeindvielse udsat

På grund af vintervejr og håndværkerforsinkelse er kirkeindvielsen udsat indtil videre.

Afsluttende arbejde
Håndværkerne forventes at gøre arbejdet færdigt i slutningen af MARTS/APRIL,
Menighedens eget håndværksarbejde er stort set færdigt.
Vi glæder sig meget til at tage den nye kirkebygning i brug efter 21 år i lejede lokaler.

Stor indsats og mange gaver
Samtidig siger menigheden hjertelig tak til de mange, der har støttet kirkebyggeriet med forbøn og økonomiske gaver, med byggelån og håndværkerarbejde. Gennem de sidste par måneder har der været arbejdet flittigt torsdage og lørdage. Og entreprenørens håndværkere har arbejdet støt i december og januar.

Økonomisk set er vi tæt ved målet. Ud af et samlet budget på 4 mill. kr. udgør lån i kreditforening ca. 1,4 mill. kr. Resten er finansieret gennem gaver, private lån, særindsamlinger og udlejningsvirksomhed.

Ved byggeafslutningen forventes et budgetunderskud på ca. 50-80.000 kr., som vi håber kan finansieres gennem gaver og private lån. I forbindelse med indretning af kirken, har menigheden mange ønsker, som den forsøger at realisere gennem bl.a. fondsansøgninger.

Kirkeindvielse er udsat
på grund af håndværker-forsinkelse
og vintervejr.

Grundsten
Lørdag den 11. februar blev der nedlagt grundsten med tak og bøn til Gud for hans fortsatte nåde. Man murede 4 grundsten ind i kirkens gavl bag alteret. Og kirkens grundstensdokument blev sat ind i muren.

For at kunne tage bedst muligt imod alle, opfordrer vi til, at man tilmelder sig.
Til: Gratiakirken, Skejbygårdsvej 23-25, 8240 Risskov. Tlf. 75 65 16 60.

Kærlig hilsen fra Gratiakirkens menighed

Menigheder og noter

Dødsfald, Bad Homburg, Tyskland

Fru Elfriede Michael, f. Heylandt, er 18. dec. 2005 kaldt til den triumferende kirke, 89 år. Elfriede blev i 1937 gift med Walther Michael, der samme år blev præst i Den evang.-luth. Frikirke. De boede i Martinskirken, hvor Elfriede Michael også tjente som klokker og organist frem til 1955, hvor de modtog præstekald til Frankfurt i Tyskland. Det blev en omtumlet tilværelse, da begge under krigen blev indkaldt til tysk militærtjeneste. Siden omkom Walther Michael tragisk i et trafikuheld i 1956, hvorefter Elfriede fik job i en boghandel. De sidste år levede Elfriede Michael i Bad Homburg, hvor hun også blev begravet. Pastor Wendt fra Oberursel talte udfra Åb 2,10 „Vær tro til døden, og jeg vil give dig livets sejrskrans." Det blev bla nævnt, at Elfriede til det sidste mindedes Danmark med glæde. Vores kirke hilste med blomster og bibelord. Æret være Elfriede Michaels minde. *VL*

Grundstensnedlæggelse i Århus

Lørdag d. 11. febr. deltog ca 50 mennesker i en fin højtidelighed i den næsten færdige bygning, som skal blive Gratia menigheds kommende kirke. I altermuren blev indsat en „grundsten", en stålboks indeholdende bla: *GRUNDSTENSDOKUMENT for GRATIA KIRKE. Denne kirkebygning er opført af Gratia evang.-luth. menighed i Århus, for at menigheden her kan have et Guds hus, hvor Herren tjener os med sin nåde.* Pastor Jensen talte over Ef 2,8-10, som citeres i grundstensdokumentet. Repræsentanter fra søstermenigheder indmurede højtideligt sten fra deres kirker i muren foran „grundstenen". En særlig hilsen blev bragt af Astrid og Andreas Andresen fra Den selvstændige evang. luth. Kirke i Neumünster. Luthersk Kirke ønsker tillykke og velsignelse. *VL*

Dansk-svensk weekend for unge 12.-14. maj i Nordsjælland/Kbhv

Forårets ungdoms-weekend arrangeres af unge i København. Her i Öresunds-regionen har vi i Martinskirken lejlighedsvise besøg af unge kristne fra Den evangelisk-lutherske Bekännelseskyrka i Sverige. Og vi vil prøve at arrangere en weekend med hus- og hjerterum for både svenskere og jyder sammen med os mere „almindelige." Vi håber, at rigtig mange vil komme. For alle unge mellem 14 & 30. Program vil ligge i menighederne. *Susanna & Vagn*

Evangelisk-luthersk Årsmøde og Luthersk Sommerferie 2006

Den evang.-luth. Frikirke afholder årsmøde på Humble Efterskole og i Frikirken i Lohals på Langeland den 15.-16. juli 2006. Efter årsmødet fortsættes med Luthersk Sommerferie søndag aften 16. juli - fredag morgen 21. juli. Arrangementet er således udvidet med en halv dag, for bla at få lidt mere luft i programmet. Vi indbyder alle læsere til at sætte dagene af til et af højdepunkterne i årets kirkeliv. Velkommen til også blot at gæste os et par dage. Vi er i fuld gang med forberedelserne og glæder os til at byde nye og gamle deltagere: Rigtig varmt VELKOMMEN i Humble15.-21. juli 2006 *NatasjaLinea Visti Vagn*

Retur-adresse: Luthersk Kirkes Ekspedition, Postparken 58,2, 2770 Kastrup

Gudstjenester

ØERNE

Pastor Vagn Lyrstrand

København, Martinskirken, Martinsvej 4

Søndag 5. marts kl. 10 m. læsepræd.
Søndag 12. marts kl. 16.30
Søndag 19. marts kl. 10 m. nadver
Søndag 26. marts kl. 10 "gæstedag"
Søndag 2. april kl. 10
Søndag 9. april kl. 10 m. nadver
Skærtorsd. 14. april kl. 16.30 m. nadv.
Langfredag 15. april kl. 10 liturgisk
Påskedag 17. april kl. 10 m. nadver
2. påsked. 18. april kl. 10 Sanggudstj.
Søndag 23. april kl. 10 m. nadver
Søndag 30. april kl. 10 „Gæstedag“

Langeland, Lohals Kirke, Østergade 34

Søndag 5. marts ingen
Søndag 12. marts kl. 10.30 m. nadver
Søndag 19. marts kl. 16
Søndag 26. marts kl. 15 "Skallen"
Møllergade 99, Svendborg
Søndag 2. april kl. 16
Søndag 9. april ingen
Skærtorsd. 14. april kl. 10.30 m. nadv.
Langfredag 15. april ingen
Påskedag 17. april kl. 16
2. påsked. 18. april ingen
Søndag 23. april kl. 16
Søndag 30. april kl. 15 "Skallen"
Møllergade 99, Svendborg

JYLLAND

Pastor Leif G. Jensen

Løsning, Vinkelvej 8

Søndag 5. marts kl. 10 m. nadver
Søndag 12. marts kl. 14
Søndag 19. marts kl. 10 m. nadver
Fastelavn 26. marts kl. 14
Søndag 2. april kl. 10 m. nadver
Palmesøn. 9. april kl. 19
Skærtorsdag 13. april . 14 m. nadver
Langfredag 14. april kl. 16
Påskedag 16. april kl. 10 m. nadver
2. påskedag 17. april ingen
Søndag 23. april kl. 14
Søndag 30. april kl. 10 m. nadver

Århus, Gratia, Skejbygårdsvej 23

Søndag 5. marts kl. 10 *i Løsning*
Søn 12. marts kl. 10 Skejbygårdsv. 25
Søndag 19. marts kl. 10 *i Løsning*
Søn. 26. marts kl. 10 Skejbygårdsv. 25
Søn. 2. april kl. 16 Skejbygårdsv. 25
Palmesøn. 9. april kl. 16 Skejbygv. 25
Skærtorsdag 13. april kl. 10 m. nadver
Langfredag 14. april kl. 10
Påskedag 16. april kl. 16 m. nadver
2. påskedag 17. april kl. 10
Søndag 23. april kl. 10 m. nadver
Søndag 30. april kl. 16

ADRESSER
Pastor Leif G. Jensen, Skejbygårdsvej 25, 8240 Risskov. Tlf. 7565 1660
Pastor Vagn Lyrstrand, Ålekistevej 157, 2720 Vanløse. Tlf. 3874 6661

Se Luthersk Kirke i farver på www.vivit.dk. - Skriv til os på: post@vivit.dk

ISSN 0905-7447